

РЕШЕНИЕ

№ 331

гр. Ямбол, 29.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Ст. Стоева

Членове: Калина Г. Пейчева
Яна В. Ангелова

при участието на секретаря Пенка Г. Узунова
като разгледа докладваното от Калина Г. Пейчева Въззивно гражданско дело
№ 20232300500057 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от В. С. А., чрез адв. И. Д. от АК-Ямбол, срещу решение № 645 от 06.12.2022г. по гр.д.№ 2100/2022 г. по описа на ЯРС, с което ЯРС ОТХВЪРЛЯ исковите на В. С. А. от гр.*****, против ДГ „Пламъче“ - гр.Ямбол с правно основание чл.344, ал.1 т.1 и 2 от КТ за признаване за незаконно и отмяна на уволнението, извършено със Заповед № 856/10.06.2022 г. на директора на ДГ „Пламъче“ - гр.Ямбол и за възстановяване на предишната работа; осъжда В. С. А. от гр.*****, ЕГН *****, да заплати на ДГ „Пламъче“ - гр.Ямбол, ул."Черно море" №31, представлявана от М.П., направените по делото разноски в размер на 710 лв..

Въззивницата счита решението за неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Възражава, че изводът на първоинстанционния съд по отношение изпълнението на изискванията на чл.193, ал.1 от КТ, е неправилен, и че съгласно постоянната съдебна практика на ВКС, преди налагане на дисциплинарно наказание, съществен елемент на дисциплинарната процедура е задължението на работодателя да изслуша писмените обяснения на нарушителя, като е длъжен по посочи точно нарушенията, за които иска предварително неговите обяснения. Излага, че неизпълнение на задължението от работодателя по чл.193, ал.1 от КТ е абсолютно основание за отмяна на заповедта за дисциплинарното уволнение на лицето, без да е необходимо съдът да навлиза в разглеждането на спора по същество. Въззивницата твърди, че е неправилен изводът на съда за наличието на системни нарушения на трудовата дисциплина, като смята, че извеждането на децата на разходка е по преценка на учителя и същото не съставлява нарушение на трудовата дисциплина. Счита, че работодателят не е доказал наличие на посочено в заповедта за уволнение основание по чл.190, т.3, т.4 и т.7 от КТ. Смята, че липсват твърдения за злоупотреба с доверието на работодателя или разпространяване на поверителни за него сведения в мотивите на заповедта за уволнение, че съдът не е обсъдил наличието на това правно основание в заповедта за уволнение. Възражава, че не е посочена точно правната квалификация на нарушението и излага съображения. Счита, че извършеното не съставлява нарушение, че е неточен извода на съда относно датата на

извършване на нарушението, която смята за неустановена, че заповедта за уволнение е неправилна, тъй като е налице несъответствие на документите с фактическото положение. Моли ЯОС да отмени изцяло обжалваното съдебно решение и постанови друго, с което да признае уволнението за незаконно и да отмени Заповед № 0856/ 10.06.2022г, издадена от директор М.П., като незаконосъобразна, със съответните законни последици. Претендира присъждане на разноски пред двете съдебни инстанции по представените списъци за разноските по чл.80 от ГПК.

В срока за отговор на въззивната жалба е постъпил писмен отговор от ДГ „ПЛАМЪЧЕ“ – гр.Ямбол, с ЕИК 000960566, чрез пълномощника - адв.В.К. от АК-Ямбол. В отговора се излага становище за неоснователност на въззивната жалба, респ. за правилност и законосъобразност на атакуваното съдебно решение, като са изложени съображения в тази насока. Моли ЯОС да потвърди обжалваното решение. Заявена е претенция за присъждане на направените разноски във въззивната инстанция.

В. о.с.з. въззивницата се представлява от адв.Ил.Д., която поддържа жалбата и претендира направените разноски пред двете инстанции.

Въззиваемата страна се представлява от адв.В.К. от АК-Ямбол, която оспорва въззивната жалба и претендира разноски.

Производството е образувано по искова молба на В. С. А., чрез адв. И. Д. от АК-Ямбол, против ДГ „Пламъче“ - гр.Ямбол, ул."Черно море" №31, представлявана от М.П., за отмяна на заповед № 0856/10.06.2022 г. на директора М.П. за наложено й дисциплинарно наказание „уволнение“ като незаконосъобразна, и за възстановяване на работа. Ответникът оспорва иска.

Въз основа на събраните по делото доказателства ЯОС приема за установено от фактическа страна следното:

Няма спор между страните, че между тях е съществувало трудово правоотношение, възникнало по силата на сключен трудов договор от 01.09.2017г. за длъжност „ст.учител“.

Не се спори, че трудовото правоотношение е прекратено със Заповед № 0856/10.06.2022 г. на директора на ДГ. Като мотиви за прекратяването на трудовото правоотношение работодателят е посочил описани нарушения на трудовата дисциплина, извършени през периода от 15.04.2022 г. до 07.06.2022г. В заповедта е посочено, че са подадени жалби от бащата на детето М.Д.Д. на 26.05.2022 г., и на 27.05.2022г. - от майката на детето В.Л.. Жалбите са приложени. Отражено е в заповедта, че на 17.05.2022 г. А. не е допуснала детето М.Д.Д. да отиде до тоалетна и то се е изпуснало в бельото, като му е било казано, че не е време за тоалетна. Същото дете често е прибирано от родителите жадно в смяната на ищцата. На 15.04.2022г. А. е казала на детето В.С.Л. докато е лежало в леглото, да заспива, защото ще я хвърли през терасата. На 20.04.2022 г. детето е споделило, че е напикано, защото не може да стане, защото г-жа А. ще й се скара. Цитирани са думите:“Ставай бързо, че ще те хвърля от терасата като мръсно коте“. Посочено е, че е последвало обаждане от майката на детето в 18.10ч. А. е казала колко детето не е слушало и как тя не толерира да удря деца. Четири пъти майката попитала имало ли е такова изказване от г-жа А. и тя казала :“Може да съм се изгървала“. На 25.05.2022 г. същото дете споделя, че се е случило притискане на пръстчето на Р. и коментарът на А. бил, че не иска „тази, да си отива в другата детска градина в махалата“. На 26.05.2022 г. пак детето В.С.Л. е била заплашена с изхвърляне боса през терасата по време на следобеден сън. На 07.06.2022 г. дете на име Р. от същата група е носело руло кърпи за ръце. На 11.05.2022 г. преди обяд А. е извела децата от група „Ранобудно петле“ без разрешение от директора или заместника му. В заповедта е обобщено, че учителката е нарушила правата и накърнила личното достойнство на децата, не е уважила уникалността и потенциала им, те изпитват страх и всичко това оставя траен отпечатък в съзнанието им. Посочено е, че използва за възпитателни цели средства, които противоречат на човешките права и свободи (физически и морални наказания, заплахи, грубо насилие и прекалено ограничение). Спрямо В.С.Л. на 5 години, поведението на А. е описано като заплахи, грубо отношение, изказвания за етнос и принадлежност, а спрямо М.Д.Д. също на 5 години поведението й е определено като психически тормоз и унижение на детската личност. Посочено е още, че е рискувала опазването на живота и здравето им по време на престоя в градината в група „Ранобудното петле“. Посочени са като правни основания за налагане на наказанието чл.186, чл.187 т.3, 7 и 10, чл.190 т.3, 4 и 7 от КТ и нарушаване на изискванията на чл.217, чл.243 т.2, чл.218, 22 и 24 от Правилника за вътрешния трудов ред на ДГ, чл.190, ал.4, чл.206 от Правилника за дейността на ДГ, както и нарушение на длъжностната характеристика, утвърдена със

заповед от 16.09.2021 г. на директора относно правилата за професионална и колегиална етика, раздел V т.1, 2, 6, нарушение на Етичния кодекс на училищната общност на ДГ - чл.2, на утвърдения от Националния съвет за закрила на детето Етичен кодекс на работещите в сферата на образованието - т.1,2,3,6,7 и 8. Текстове са цитирани изрично в заповедта.

В заповедта е записано, че трудовият договор се прекратява, считано от 10.06.2022 г. Посочени са двама свидетели на отказа за получаване на препис от заповедта, които са се подписали, а най-отдолу е записано получаване на копие от заповедта с трудовата книжка на 24.06.2022 г. (екземпляра в ЛТД).

По делото са представени от ответника извлечения от Правилника за вътрешния трудов ред на ДГ "Пламяче" и Правилника за дейността на ДГ, утвърдени от директора на 16.09.2021 г. и съобщени на персонала срещу подпис. Съгласно чл.217 изр.1 от Правилника за вътрешния трудов ред на ДГ "Пламяче", педагогическият специалист не може да нарушава правата на детето, да унижава личното му достойнство, да прилага форми на психическо и физическо насилие. Според чл.218, ал.1 предварително писмено уведомява директора при извеждане на децата извън детското заведение за наблюдения, изложби, концерти, екскурзии и др. Чл.243 т.2 забранява използването за възпитателни цели на средства, които противоречат на човешките права и свободи (физически и морални наказания, заплахи, грубо насилие и прекалено ограничение). В т.22 се забранява допускането на пряка или непряка дискриминация, основана на пол, народност, етническа принадлежност и религия, а в т.24 - събирането на средства за материали и консумативи, за подобряване на материалната база и др. текущи разходи. Съгласно чл.190, ал.4 от Правилника за дейността на ДГ, при работата с децата ДГ "Пламяче" основава дейността си на принципа на позитивната дисциплина, която се свързва с мерки и подходи, гарантиращи изслушване на детето, осъзнаване на причините за проблемното му поведение и предоставяне на възможност за усвояване на добри поведенчески модели спрямо себе си и останалите. Чл.206 задължава работещите в градината да спазват етичния кодекс на същата, като спазват моралните отговорности към детето, включващи и познаване на индивидуалните особености на всяко дете, уважаване на уникалността му, създаване на здравословна и безопасна среда, която стимулира социалното, емоционалното и физическото развитие на детето, както и е установено задължение за работа в най-добрия интерес на детето, забрана за участие в практики, които не зачитат достойнството на детето или са опасни и вредни за физическото и емоционалното му здраве и развитие.

Според Длъжностната характеристика за длъжността „старши учител“, утвърдена със заповед от 16.09.2021 г. на директора, в раздел V "Професионална и колегиална етика", т. 1, учителят зачита и защитава личното достойнство, правата и индивидуалността на всяко дете и неговото семейство. Според т.6, се задължава да уважава уникалността и потенциала на всяко дете, да работи в най-добрия му интерес и в никакъв случай да не използва физически наказания и възпитателни методи, уронващи достойнството на детето.

Етичният кодекс на училищната общност на ДГ в чл.2 установява аналогични принципи относно правата на детето, възпроизведени и в утвърдения от Националния съвет за закрила на детето Етичен кодекс на работещите в сферата на образованието-т.1,2,3,6,7 и 8, с който ищцата е запозната на 09.05.2022 г. срещу подпис.

С Искане от работодателя за даване на обяснения изх.№ 347/12.05.2022 г. на ищцата са поискани писмени обяснения за извеждането на децата от групата на 11.05.2022 г. С Искане за даване на обяснения изх.№ 432/07.06.2022 г. са й поискани такива във връзка с жалбите на родителите на децата В.С.Л. и М.Д.Д. относно описаните и в процесната заповед случаи. Посочено е, че е запозната с жалби вх. № 2118/27.05.2022 г. и вх.№2100/26.05.2022 г. В писмени обяснения от 08.06.2022 г. ищцата е заявила, че в група „Ранобудно петле“ на децата се дава вода, когато пожелаят, има правила, но не и режим за вода, че децата пият вода от чаши, които им раздава пом.възпитателя. Преди да излязат сутрин на двора, винаги пуска децата да посетят тоалетна, а „въпросното дете“ не е пожелало и минута след излизането на двора е поискало да отиде до тоалетна. В него момент пом.възпитателите са били в другата сграда и А. не е можела да остави другите деца сами и да го заведе. Казала му, че лелята ще се върне всеки момент (което и станало) и ще го заведе, но по стълбите детето се е изтървало. В обясненията е посочено, че детето В. не позволява да му се направи забележка и да й се покаже, кое е правилно и кое не. Отказва да спазва правилата в групата. На обяд става, буди току що заспалилите или заспиващи деца. Никога не се е напишквала, а другите деца, когато им се ходи до тоалетна, стават, обаждат се на учителката и отиват, без някой да ги е спирал. Ищцата е изразила мнение за тенденциозност, защото е строг учител,

държащ за дисциплината, което на В. не ѝ харесва.

Видно е от представените Работен график на педагогическите специалисти за м.април и м. май, 2022 г., че на 15.04.22 г. ищцата е била на работа първа смяна, на 20.04.22г. е била втора смяна, на 11.05.22г. е била първа смяна, на 26.05.22г. е била втора смяна.

По реда на чл.204 от ГПК е предоставен за оглед от първоинстанционния съд Дневник на групата за дата 26.05.2022 г., страница 130, който е констатирал, че съдържа запис, изготвен от ищцата, придружен с неин подпис, като на страницата е отразено, че на тази дата първа смяна е била г-жа Е., а втора смяна - г-жа А.. На 27-ми май ищцата е била първа смяна, а г-жа Е. - втора.

В Констативен протокол № 106/07.06.22 г. (приложен на стр.53 от първоинстанционното дело) е удостоверено с подписите на директора П. и свид.И., че на 07.06.2022г. в 8.30ч. на входа при приема на децата Р. от група „Ранобудно петле“ носи торбичка с голямо руло кухненски кърпи и на въпроса защо ги носи отговаря госпожата каза.

По делото пред ЯРС са разпитани свидетели. Свид. М.И. - „старши учител“ в детската градина, има наблюдения върху работата на А., дава показания, че не е чувала А. да отправя заплахи, не е виждала грубо отношение към деца, не е забелязала различно отношение към деца от друг етнос. До постъпването на директора П. в детската градина, учителите не са искали разрешение от директор и не са го уведомявали за извеждане на децата на разходка. Преценявали са с помощник-възпитателя, че времето е подходящо и разходките винаги са били в близост до детската градина. През май 2022 г. са се подписали на заповед, че трябва писмено да уведомяват директора, когато извеждат децата на разходка. Това е било след футболния турнир, проведен на 11-ти или 12-ти май.

Свид. К., чийто по-голям син е бил в групата на ищцата, дава показания, че ищцата не е имала грубо отношение. Винаги е отговаряла на родителските въпроси, като е давала възможност да ѝ звънят извън работно време и да я питат за детето как е протекъл денят му. Не е обиждала и удряла сина на свидетелката, а го е поощрявала, ако се справи със задача. Използвала е похвали или е правела общи снимки, които се качват в групата. Майката го е преместила в друга детска градина, защото след освобождаването на г-жа А. в групата е приключил всякакъв учебно-възпитателен процес. В продължение на месеци е имало текучество на персонал и не се е знаело всяка сутрин, кой ще поеме детето. Детето ѝ започнало да се притеснява от това и не е искало да посещава градината, защото не е познавало лицето, което ще бъде за деня в групата. След установяването на 2 учителки, няколкократно е съобщавало, че е останало без закуска. Била му е дадена задача да учи стихотворение за празника на 15.09. Детето го е научило, но на 15.09 учителката му казала: „Ти няма да участваш.“ и то стояло на пейката. След празника е питало майка си защо не е участвало. Тъй като е започнало да не се чувства добре на това място, е преместено в друга детска градина. Когато г-жа А. е работела там, детето е било спокойно. Явявало се е на конкурс за кукерска маска, правило е макет на морско дъно. Участие в празник или друга изява е взимала цялата група.

Свидетелката Й. - работила в ДГ „Пламъче“ като „помощник възпитател“ 4 месеца от март до юли 2022 г. в групата на ищцата, сочи, че през м.май, когато преди обяд децата са били на двора, е видяла детето М. да стои право до скамейката. Заинтересувала се е за причината и ищцата ѝ е отговорила, че му се ходи до тоалетна: „Акало му се! Аз като ги свалях, защо не е казал?“. Учителката им е предложила да отидат до тоалетна, преди излизането навън. Свидетелката е поискала да се качи с детето в сградата, но е получила отказ: „Не! Няма да го водиш! Да е ходил.“. След известно време момченцето е дошло от страната на пом.-възпитателката и я е бутнало по ръката, че повече не може да търпи. Тя отново е предложила да влезе в сградата и да отидат до тоалетната, но отново ѝ е било отказано, дори и като е поискала да го вземе със себе си, отивайки за подготвяне на храната за обяда. Изчакала е още малко, но е виждала, че детето вече не може да издържа, и казала, че другите лелички са отишли за храната и трябва и тя да отиде, чак след което ѝ е било разрешено от ищцата. Докато стигнат с детето до първия етаж, то се е изпуснало в бельото. Свид. Й. сочи, че нейно задължение е да заведе дете до тоалетната, да взема храната. Соци, че ищцата се държи грубо с децата, повишава им тон много пъти. Нарича децата от друг етнос „цигани“, напр. В., на която е казала и че няма да ѝ даде допълнително храна, защото е дебела. Детето се разплакало. Свидетелката е присъствала при извеждането на децата през май преди обяд извън двора на детската градина. По решение на ищцата са завели групата

на една детска площадка, която се намира през няколко пресечки, като са пресекли и по уличките са стигнали до нея. Децата са играли там. Такова излизане е имало 2 пъти в месеца. Сочи, че през юни майката на Р. е занесла чанта и е казала на свидетелката да я предаде на г-жа А., защото така е казано - да се носят такива вещи. Родители са съобщавали за изискването, посочвайки името на ищцата. Свидетелката е чувала лично от нея, че родителите трябва да донесат материали. Това е станало, когато в шкафа, в който слагат салфетките, кухненската хартия, с която се бършат децата, не е имало такива и отговорът е бил: „как да има, като родителите не са донесли.“

Свид. Д. - майка на детето В.С.Л., дава показания, че дъщеря ѝ се е оплаквала от лошо отношение на ищцата, която я е заплашвала няколко пъти, че ще я изхвърли през терасата. В телефонен разговор учителката е признала, че може и да се е „изтървала“. Детето споделило, че е искало да стане от леглото и да отиде до тоалетната, но не му е било разрешено. Тъй като прекалено много се е стискало, се е изпуснало в бельото. Реакцията на госпожата е била: „Ставай бързо, че ще те хвърля като мръсно коте през терасата.“ Пижамата е върната на майката напикана. Многократно ищцата е казвала детето да си ходи в махалата при циганите. При спречкване с друго дете е заявила: „Не я искам тази в нашата градина“. Свидетелката я е предупреждавала да си промени подхода към дъщеря ѝ и след третия случай на отправена заплаха за изхвърляне през терасата се е обърнала към директора П.. Поддържа написаното в жалбата до нея, цитирано и в процесната заповед. Сочи, че детето изпитва изключителен страх от учителката. Казвало е, че не иска да ходи на детска градина, защото го е страх от тази госпожа. С другата учителка се чувства спокойно.

Свид. Д. - майка на детето М., дава показания за случилото се с него - детето ѝ споделило и че другите деца са му се присмели за изпускането. Сочи, че това му е причинило голям шок. Тогава разговаряла с ищцата по телефона и тя отговорила, че е било заето да играе с другите деца, когато всички са ходили до тоалетната преди да излязат навън. Според свидетелката момчето обичайно ходи по голяма нужда два пъти на ден и учителката е следвало да забележи това в месеците, през които е посещавало градината - от септември 2021 г. нататък. Детето освен това се е оплаквало, че не му се дава вода за пиене, защото не е време да се пие вода.

Свид.Г. - помощник-възпитател в ДГ „Пламъче“, дава показания, че ищцата има грубо, лошо и жестоко отношение към децата. Удряла ги е през ръцете. Обиждала ги е - наричала ги е „тъпи“ и „глупави“. Наказвала е децата с вдигнати ръце, крещяла е и викала. Тя не пускала някои деца до тоалетната, те са се страхували от нея и напикавали в леглото. Имала е лошо отношение към ромските деца. Казвала е на дете: „Ще ти изям големите уши“, а друго дете, което е било непослушно, е заплашила: „Ще те хвърля през терасата“. Поради това, че няколко деца са напуснали групата „Мечо пух“, в която преди е работела, свидетелката е била преместена в група „Ранобудно петле“. След преместването някои деца са се върнали. Свидетелката сочи, че е изисквала от родителите да носят хигиенни материали за децата, въпреки че не е допустимо- мокри кърпи, тоалетна хартия, кухненска ролка. Такива материали се предоставят от домакина на ДГ „Пламъче“, по определен график от директора, всеки месец. Родителите също са ги носили и по тяхна молба свидетелката, когато е на смяна, ги е приемала на входа на градината и предавала на ищцата, която ги е прибирала в шкаф. Хигиенните материали, които са били осигурени от домакина на градината, са стигали за месеца. В група „Лъвчета“, която обслужва свидетелката, родителите не са носили такива консумативи.

По делото ищцата е приложила към исковата молба и жалба от М.М.К. до кмета на Община Ямбол срещу неправомерното освобождаване на ищцата, подписана от 14 лица, между които свид.К.. Подадена е и Жалба до кмета от 7 учители, между които и свид. И., по повод отношението на новия директор П. към работещите в детската градина, вкл. и във връзка с уволнението на ищцата В. А..

Въз основа на установената фактическа обстановка, ЯОС прави следните правни изводи:

Въззивната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна в предвидения в чл.259 от ГПК преклузивен двуседмичен срок. Преценена по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебна проверка по чл.269 от ГПК ЯОС намира първоинстанционното решение за валидно и допустимо.

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.344, ал.1, т.1 и 2

от КТ.

Ищцата, понастоящем въззивница, претендира отмяна на заповед № 0856/10.06.2022 г. на директора на ДГ“Пламъче“, с която на основание чл.186, чл.187, т.3, 7 и 10, чл.190, т.3, 4 и 7 от КТ и след получени писмени обяснения, на ищцата е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. За да прецени основателността на иска въззивният съд следва да установи налице ли са условията на чл.187-188 и чл.192-195 от КТ, за да бъде наложено на въззиваемата процесното дисциплинарно наказание.

За да наложи дисциплинарно наказание на определен работник или служител, работодателят е длъжен да проведе дисциплинарно производство, в което най-напред следва да установи факта на нарушение на трудовата дисциплина; на второ място следва да определи вида на дисциплинарното наказание, да издаде мотивирана заповед за неговото налагане и да връчи тази заповед на лицето, извършило нарушението.

В конкретния случай, въззивния съд намира, че е спазена процедурата по налагане на дисциплинарно наказание на въззивницата. Спазено е изискването на чл.194, ал.1 от КТ, дисциплинарното наказание да се наложи не по-късно от 2 месеца от откриване на нарушението и не по-късно от 1 година от извършването му. Според чл.195, ал. 3 от КТ, наказанието се смята за наложено от деня на връчване на заповедта на работника или служителя, в случая – 10.06.2022г. Двумесечният срок е спазен по отношение на посочените в заповедта нарушения.

По делото е установено посоченото в чл.187, ал.1, т.3 неизпълнение на възложената работа, доколкото ищцата не е изпълнила вменените ѝ задължения с Длъжностната характеристика за длъжността „старши учител“, утвърдена със заповед от 16.09.2021 г. на директора, раздел V" Професионална и колегиална етика", т.1, да зачита и защитава личното достойнство, правата и индивидуалността на всяко дете и неговото семейство, в т.б - да уважава уникалността и потенциала на всяко дете, да работи в най-добрия му интерес и в никакъв случай да не използва физически наказания и възпитателни методи, уронващи достойнството на детето. На 26.05.2022г. ищцата-въззивница е пренебрегнала физиологичната нужда на детето М., което се установява и от показанията на свид. Й., работила няколко месеца в детската градина заедно с ищцата, че е можела да придружи детето до тоалетната в сградата и учителката да не оставя децата от групата без надзор, но въпреки това ищцата няколкократно е отказала да го пусне. Мотивите на ищцата са били, че детето не е отишло до тоалетна в определеното от нея време. Физиологичните нужди на децата трябва да бъдат удовлетворявани своевременно в детската градина и в този случай държането на детето на двора е било форма на наказание, което уронва достойнството на детето, което след изпускането си в бельото е било обект на присмех от другите деца и се е чувствало унижено. По този начин въззивницата-ищца е нарушила цитираните в заповедта норми на Правилника за вътрешния трудов ред на ДГ и Правилника за дейността на ДГ, утвърдени от директора на 16.09.2021 г. и съобщени на персонала срещу подпис. Тежко е нарушено е изискването на чл.217 изр.1 от Правилника за вътрешния трудов ред на ДГ педагогическият специалист да не нарушава правата на детето, да не унижава личното му достойнство; изискванията на чл.243 т.2 от същия педагогическият специалист да не използва за възпитателни цели средства, които противоречат на човешките права и свободи (физически и морални наказания, заплахи, грубо насилие и прекалено ограничение). В случая е упражнено от ищцата прекалено ограничение, доколкото дете в предучилищна възраст не може да контролира физиологичните си нужди като възрастен. Прекалено ограничение е упражнено и в случаите, когато на детето М. не е била дадена вода да пие. Децата трябва да имат достъп до вода за пиене, без да трябва да молят за да удовлетворят тази жизнена потребност. Начинът, по който в детската градина е уредено, че децата трябва да молят някого за да им бъде дадена вода, нарушава правата им. В чл.3, т.6 от Закона за предучилищното и училищното образование е установен принципът на хуманизъм и толерантност. Съгласно чл.219, ал.2, т.3 от същия закон педагогическите специалисти са длъжни да зачитат правата и достойнството на децата. Тези разпоредби са нарушени от поведението на ищцата спрямо двете деца, чиито родители са подали оплаквания до директора.

По делото е установено, че въззивницата-ищца е нарушила чл.218, ал.1 от Правилника за вътрешния трудов ред на ДГ предварително писмено да уведомява директора при извеждане на децата извън детското заведение за наблюдения, изложби, концерти, екскурзии и др. като на 11.05.2022 г. преди обяд е извела децата от групата извън двора на детската градина без писмено да уведоми директора. Правилникът е приет с решение на

Педагогическият съвет на 16.09.2021г. и утвърден със заповед от 16.09.2021г. на директора на ДГ "Пламъче" и е съобщен срещу подпис на всички, включително и на А..

По делото е установено, че А. е нарушила чл.243, т.2 от Правилника за вътрешния трудов ред на ДГ като е отправяла спрямо детето В. заплахи за изхвърляне през терасата и е проявявала неприязън с оглед етническия му произход (свидетелите Й. и Г. -помощник-възпитатели). В чл.243, т.22 от Правилника за вътрешния трудов ред на ДГ се забранява допускането на пряка или непряка дискриминация, основана на пол, народност, етническа принадлежност и религия. Нарушен е принцип, установен в чл.3, ал.2, т.4 от Закона за предучилищното и училищното образование. Налице е нарушение на трудовата дисциплина по чл.187, ал.1, т.3 от КТ - неизпълнение на възложената работа; по чл.187, ал.1, т.10 от КТ - неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред, в колективния трудов договор или определени при възникването на трудовото правоотношение.

Заплахите са изрично посочени в чл. 243 т.2 от Правилника за вътрешния трудов ред и съгласно чл.217 изр.1 са недопустими в поведението на педагогическия специалист като форми на психическо и физическо насилие. Освен това чл.243 т.22 забранява допускането на пряка или непряка дискриминация, основана на пол, народност, етническа принадлежност и религия. Като принцип при провеждане на предучилищното и училищното образование равнопоставеността и недопускането на дискриминация са законово установени в чл. 3 т. 4 от Закона за предучилищното и училищното образование, чието нарушаване е посочено в чл.187, ал.1, т.10 от КТ. В чл.3 т.6 от закона пък е залегнал принципът на хуманизъм и толерантност. Чл. 219 ал.2 т.3 от закона урежда задълженията на педагогическите специалисти да зачитат правата и достойнството на децата. Тези разпоредби са нарушени от поведението на ищцата спрямо двете деца, чиито родители са подали оплаквания до директора.

Налице са основанията на чл.190, ал.1, т.3 и 7 от КТ за дисциплинарно уволнение. По делото са установени повече от три отделни нарушения и няма данни да са налагани дисциплинарни наказания. След съвкупен анализ на доказателствата по делото ЯОС намира, че работодателят е имал основание за налагане на дисциплинарно наказание "уволнение" на служителката за извършените от нея нарушения, като наложеното наказание е съобразено с тежестта на извършените нарушения и критериите за индивидуализация на наказанието, предвидени в чл.189, ал.1 от КТ. Ето защо, искът за отмяна на уволнението е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Вследствие неоснователността на главният иск за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, следва неоснователност и на иска за възстановяване на предишната работа, поради което следва да бъде отхвърлен.

ЯОС намира за неоснователно възражението на въззивницата, че работодателят не е доказал наличие на посочено в заповедта за уволнение основание по чл.190, т.3 и 7 от КТ. Основателно е възражението, че работодателят не е доказал наличие на посочено в заповедта за уволнение основание по чл.190, т.4 от КТ, тъй като в мотивите на заповедта за уволнение липсват твърдения за злоупотреба с доверието на работодателя или разпространяване на поверителни за него сведения, но това не обосновава извод за отмяна на оспорената заповед за уволнение и промяна в изхода на делото. Неоснователни са възраженията на въззивника, че решението на първоинстанционния съд е неправилно. ЯРС, като е обсъдил събраните по делото доказателства, е постановил правилен съдебен акт.

Поради изложеното първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено като правилно.

Предвид изхода на делото, на въззиваемата страна следва да се присъдят направените пред въззивния съд разноски в размер на 780 лв. платено по банков път адв.възнаграждение по договор за правна помощ и съдействие.

На основание изложеното, ЯОС

РЕШИ:

Потвърждава решение № 645 от 06.12.2022г. на ЯРС по гр.д.№ 2100/2022 г. по

описа на ЯРС.

Осъжда В. С. А. от гр.*****, ЕГН ***** , да заплати на ДГ „Пламъче" - гр.Ямбол, ул."Черно море" №31, направените по делото пред въззивната инстанция разноски в размер на 780 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____